

Urheilija Sini Pyy tekee täysillä asioita, joita hän rakastaa. Yksi näistä on työ lumisten talvien pelastamiseksi.

Lähde POWin polulle talvien pelastamiseksi

POWin polku talvien pelastamiseen johtaa kohti kestäväää ja vähäpäästöistä yhteiskuntaa. Kyse on isoista ja pienistä muutoksista ja teoista, joita jokainen meistä voi tehdä. Tärkeintä on tehdä tekoja, jotka edistävät rakenteellista muutosta kohti ilmastoystävällistä yhteiskuntaa. Tutustu POW-polkuun ja POWin toimintaan osoitteessa protectourwinters.fi.

POW-lähettiläs Sini Pyy: Pelastetaan talvet, kun siihen on vielä mahdollisuus

Paralympiaurheilija ja kelkkahiihtäjä **Sini Pyy** viettää usein viikonloppujaan Ylläksen ja Levin laduilla. Taloakin on jo katseltu näiltä seuduilta, mutta Rovaniemi pitää vielä pintansa kotipaikkana.

Tälläkin kertaa Sini ennättää laduille, mutta viikonloppureissun päätarkoitus on Ylläksen talvikauden avajaiset, joissa Sini edustaa Protect Our Winters -yhteisöä POW-lähettiläänä ja POWin yhteisömanagerina.

POWin sanoma, Yhdessä voimme pelastaa talvet, tuntuu vuosi toisensa jälkeen merkityksellisemmältä. Synkin talvisesongin alku nähtiin vuonna 2018, jolloin brittimedia nimesi Laplandin Craplandiksi – lumettoman joulun vuoksi.

– Muistan hyvin sen vuoden. Rovaniemellä oli aivan mustaa, Sini muistelee.

Sinille lumi, hiihtäminen ja ulkoilu ovat olennainen osa elämää, siksi myös puhuminen lumen puolesta on hänelle luonnollista.

– Kasvoin Sodankylässä. 90-luvulla ei ollut paljon muita vaihtoehtoja kuin hiihtää. Perhe viihtyi paljon ulkona, ja hiihto imaisi mukaansa. Taisin olla tutti suussa ensimmäisissä kisoissani, Sini nauraa.

Onnettomuus ei pysäyttänyt

Perhe muutti Rovaniemelle, kun Sini meni koudennelle luokalle kouluun.

– Siirryin silloin Lapin Veikoista Ounasvaaran Hiihtoseuraan, ja samassa seurassa kilpailin yhä. Myös jalkapallo ja yleisurheilu kuuluivat silloin lajeihini, mutta kyllä se hiihto silti määrittä talvet.

Vuonna 2010 Sinin perhe joutui auto-onnettomuuteen kotimatalla Kittilästä Rovaniemelle. 17-vuotias Sini loukkaantui vakavasti ja menettti selkärankavamman vuoksi kykynsä kävellä. Sisukas nainen päätti jo sairaalavuoteella, että jatkossakin hiihdetään, vaikka sitten kulkalla.

– Otin jo sairaalasta yhteyttä paralympiakomiteaan, hän kertoo.

Sittemmin Sini on saavuttanut tavoitteitaan.

Toipuminen eteni vauhdikkaasti, ja Sini pääsi neljä vuotta onnettomuutensa jälkeen kelkka-hiihtämään Sotshin paralympialaisiin. Nyt hänellä on takanaan jo kahdet paralympialaiset ja useat MM-kisat kolmessa eri lajissa: paramaastohiihdossa, para-ampumahiihdossa ja käsipyöräilyssä. Lisäksi Sini toimii sekä kansallisessa että kansainvälisessä paralympiakomiteassa.

Pyeongchangissa Sini sai arvostetun Whan Youn Dai -palkinnon, joka myönnetään urheilijoille, jotka ovat aktiivisesti edistäneet paralympialiikkeen arvoja. Sini Pyy oli ensimmäinen tunnustuksen saanut suomalainen.

Keinolumi muuttaa hiihdon luonteen

Sini tekee rakastamia asioita täydellä sydämellä, myös Protect Our Winters -liikkeessä.

– Urheilu-uran aikana olen nähnyt, kuinka talvi tulee aina vain myöhemmin. Esimerkiksi Keski-Euroopassa hiihdetään lähes poikkeuksetta tekolumella, talviolympialaiset järjestetään hyvin lämpimissä olosuhteissa. Paljon puhutaan siitä, että adaptoidutaan, luodaan keinolunta ja tykitetään, mutta miksi, kun meillä on vielä mahdollisuus vaikuttaa asioihin?, Sini kysyy.

– Iso osa hiihtoa on lajin vapaus. Keinolumi-latu muuttaa täysin lajin luonteen, se rajoittaa. Lumetuskin vie energiaa, miksi siis kiihdyttää ilmastonmuutosta enempää? Talviurheiluyhteisöillä on yhteinen halu säilyttää se, mikä meillä on.

Sini toivoo, että POWin läsnäolo Ylläksen talvikauden avajaisissa kerää ihmisiä yhteisen teeman ympärille ja miettimään omaa panostaan talvien pelastamiseksi.

– Jokainen voi omalla toiminnallaan vaikuttaa, hän muistuttaa.

Skinnauskisa ja yhteislasku lumisten talvien puolesta

Ylläksen talvikauden avajaisissa käytiin POW-skinnauskisa, jossa osallistujien tehtävä oli yksinkertainen mutta raskas: siirrä itsesi lihasvoimin ja suksat jalassa paikasta A paikkaan B. Käytännössä tämä siis tarkoitti, että suksien pohjiin kiinnitettiin nousukarvat, skinit, ja sitten pisteltiin menemään.

Osallistujia kilpailussa oli kahdeksan ja näistä kaksi samasta perheestä. 10-vuotias tampere-lainen **Eemil Koivumäki** lähti skinnaustaistoon yhdessä isänsä **Anttiveikko Koivumäen** kanssa.

Vaikka Eemil näytti vakavalta, se ei johtunut jännityksestä. Tämä oli nuorelle miehelle tuttua

kauraa. Onhan poika aloittanut skinnausharrastuksensa jo vuosia sitten. Viime jouluna hän sai omat vapaalaskukamppheet.

– Kesäni, Lainio, Kellostapuli... Eemil muisteli skinnaamia tunteita.

– Kyllähän nämä on kaikki käyty. Norjassa myös Daltinden, jossa skinnasimme ja laskimme kesällä, isä jatkaa.

Anttiveikko ja Eemilin äiti **Jaa-na** kertovat, että laji on mukava lapsenkin kanssa.

– Yllättävän helposti on mennyt. Vauhti on tietenkin sovitettava lapsen mukaan. Lapset ovat kevyitä ja nousu on siksikin helppo. Eemil oppi nopeasti ski-

nien käytön.

– Ja itse ollaan tietenkin käyty ensin katsomassa reitit, jolle lapsi viedään, Jaana lisää.

Eemil kehuu, että parasta on, kun pääsee hienoihin paikkoihin.

– Silloin on kivaa, kun pääsee Kesängin pohjoisseinälle ja on hyvää lunta.

Kisan jälkeen Anttiveikko arvioi, että hän ja Eemil tavoittivat huipun 29 minuutissa.

– Taidettiin jäädä noin kahdeksan minuuttia kärkeä.

Koivumäet ehtivät mukaan myös POW-yhteislaskuun, joka järjestettiin Ylläsjärven puolella.

Kohti huippua! Eemil Koivumäki keskellä ja isänsä Anttiveikko vieressä vasemmalla.